

อาทิศย
16
มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 11
เทศกาลธรรมดา
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านจากหนังสือซามูเอล ฉบับที่สอง 2 ซมอ 12:7-10,13

ประกาศกนาธานจึงทูลกษัตริย์ดาวิดว่า “พระองค์คือชายคนนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘เราได้เจิมตั้งท่านเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล เราได้ช่วยท่านให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของซาอูล เราได้มอบผู้คนในครอบครัวของเจ้านายของท่าน มอบภรรยาของเจ้านายให้อยู่ในอ้อมกอดของท่าน และมอบพงศ์พันธุ์อิสราเอลและยูดาห์แก่ท่าน ถ้าทั้งหมดนี้ยังไม่พอ เราจะให้มากกว่านี้อีก ทำไมท่านจึงลบลู่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า กระทำสิ่งชั่วร้ายเฉพาะพระพักตร์ของพระองค์? ท่านให้อูรียาห์ ชาวฮิตไทต์ถูกฆ่า ปล่อยให้ชาวอัมโมนฆ่าเขา แล้วเอาภรรยาของเขาเป็นภรรยาของตน เพราะเหตุนี้ จะมีคนในวงศ์ตระกูลของท่านถูกฆ่าอยู่เรื่อย ๆ เพราะท่านได้ลบลู่เราเอาภรรยาของอูรียาห์มาเป็นภรรยาของท่าน’

กษัตริย์ดาวิดตรัสกับนาธานว่า “ข้าพเจ้าได้ทำบาปผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแล้ว” นาธานทูลตอบว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงให้อภัยบาปพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ต้องสิ้นพระชนม์”

เพลงสดุดี

สดด 32:1-3,5-6,10-11

ก) ผู้ที่ได้รับอภัยความผิด และบาปของเขาถูกลบล้างย่อมเป็นสุข

ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่ทรงกล่าวหาว่ากระทำผิด

และจิตใจของเขาไม่มีความคดโกง ย่อมเป็นสุข

แม้ข้าพเจ้าเจียบอยู่ กระดูกของข้าพเจ้าก็ฝุ่กร่อนไป

จากการคร่ำครวญตลอดเวลา ขณะที่ข้าพเจ้าถอนใจตลอดวัน

ข) ข้าพเจ้าทูลให้ทรงทราบถึงบาปของข้าพเจ้า

มิได้ปิดบังความผิดแต่ประการใด

ข้าพเจ้าคิดว่า “ข้าพเจ้าจะสารภาพความผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

พระองค์ก็ทรงอภัยบาปที่ข้าพเจ้าได้ทำ

ด้วยเหตุนี้ ผู้จงรักภักดีต่อพระองค์ทุกคนจึงอธิษฐานภาวนาถึงพระองค์ในยามทุกซั่วน

แม้จะเกิดอุทกภัย น้ำไหลป่าท่วมทัน น้ำนั้นก็ยังไม่มาถึงตัวเขาเลย

ค) คนชั่วร้ายจะมีความเดือดร้อนมากมาย

แต่ผู้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะได้รับความรักมั่นคงของพระองค์อย่างถาวรเหลือ

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงชาวกาลาเทีย กท 2:16,19-21

พี่น้อง เราเห็นว่า มนุษย์มิได้เป็นผู้ชอบธรรมจากการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ แต่เป็นผู้ชอบธรรมจากความเชื่อในพระคริสตเยซูเท่านั้น เรามีความเชื่อในพระคริสตเยซูเพื่อจะได้เป็นผู้ชอบธรรมโดยอาศัยความเชื่อในพระคริสตเจ้า มิใช่จากการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ เพราะไม่มีมนุษย์คนใดเป็นผู้ชอบธรรมจากการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ

เพราะอาศัยกรรมบุญดีนั้นแหละข้าพเจ้าจึงได้ตายไปจากกรรมบุญดีแล้ว เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่สำหรับพระเจ้า ข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนกับพระคริสตเจ้าแล้ว ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มีชีวิตข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า ชีวิตที่ข้าพเจ้ากำลังดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตในความเชื่อถึงพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงรักข้าพเจ้าและทรงมอบพระองค์เพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามิได้ทำให้พระพรหมทานของพระเจ้าต้องไร้ผล ถ้าเราได้รับความชอบธรรมโดยปฏิบัติตามกรรมบุญดี พระคริสตเจ้าก็สิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา ลก 7:36-50

ชาวฟาริสีคนหนึ่งทูลเชิญพระเยซูเจ้าไปเสวยพระกระยาหารกับเขา พระองค์เสด็จเข้าไปในบ้านของชาวฟาริสีนั้นและประทับที่โต๊ะ ในเมืองนั้นมีหญิงคนหนึ่งเป็นคนบาป เมื่อนางรู้ว่า พระเยซูเจ้ากำลังประทับร่วมโต๊ะอยู่ในบ้านของชาวฟาริสีผู้นั้น จึงถือขวดดินขาวบรรจุน้ำมันหอมเข้ามาด้วย นางมาอยู่ด้านหลังของพระองค์ใกล้ ๆ พระบาท ร้องไห้จนน้ำตาหยดลงเปียกพระบาท นางใช้ผมเช็ดพระบาทจุ่มพระบาทและใช้น้ำมันหอมชโลมพระบาทนั้น

ชาวฟาริสีที่ทูลเชิญพระองค์มาเห็นดังนี้ก็คิดในใจว่า “ถ้าผู้นี้เป็นประกาศก เขาคงจะรู้ว่าหญิงที่กำลังแตะต้องเขาอยู่นี้เป็นใครและเป็นคนประเภทไหน นางเป็นคนบาป” พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า “ซีโมน เรามีเรื่องจะพูดกับท่าน” เขาตอบว่า “เชิญพูดมาเถิด อาจารย์” พระองค์จึงตรัสว่า “เจ้าเห็นคนหนึ่งมีลูกหนึ่งอยู่สองคน คนหนึ่งเป็นหน้อยอยู่ห่าร้อยเหรียญ อีกคนหนึ่งเป็นหน้อยอยู่ห่าสิบเหรียญ ทั้งสองคนไม่มีอะไรจะใช้หนี้ เจ้าเห็นจึงยกหนี้ให้ทั้งหมด ในสองคนนี้ คนไหนจะรักเจ้าหนี้มากกว่ากัน” ซีโมนตอบว่า “ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นคนที่ได้รับการยกหนี้ให้มากกว่า” พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านตัดลินญักต้องแล้ว”

พระองค์ทรงหันพระพักตร์มาทางหญิงผู้นั้น ตรัสกับซีโมนว่า “ท่านเห็นหญิงผู้นี้ซีโมน เราเข้ามาในบ้านของท่าน ท่านไม่ได้เอาน้ำมาล้างเท้าให้เรา แต่นางได้ล้างน้ำตารดเท้าของเราและใช้ผมเช็ดให้ ท่านไม่ได้จูบคานับเรา แต่นางจูบเท้าของเราตลอดเวลาตั้งแต่เราเข้ามา ท่านไม่ได้ใช้น้ำมันเจิมศีรษะให้เรา แต่นางใช้น้ำมันหอมชโลมเท้าของเรา เพราะเหตุนี้ เรามอบท่านว่าบาปมากมายของนางได้รับการอภัยแล้วเพราะนางมีความรักมาก ผู้ที่ได้รับการอภัยน้อยก็ย่อมมีความรักน้อย” แล้วพระองค์ตรัสกับนางว่า “บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” บรรดาผู้ร่วมโต๊ะจึงเริ่มพูดกันว่า “คนนี้เป็นใคร จึงทำได้แม้แต่การอภัยบาป” พระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า “ความเชื่อของเจ้าช่วยเจ้าให้รอดพ้นแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด”

ข้อคิด

พระเยซูเจ้าพยายามอธิบายแก่ฟาริสีอย่างอดทนว่า มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นใคร มีอาชีพอะไร อยู่ตำแหน่งไหน ล้วนมีความสำคัญเท่าเทียมกันหมด เราจึงต้องมองลึกลงไปถึงหัวใจของเขา ดังพระองค์ทรงยกย่องหญิงคนบาปที่ชโลมพระบาทของพระองค์ และเปรียบเทียบท่าทีของเธอกับซีโมนชาวฟาริสี ผู้เชิญพระองค์ไปเสวยพระกระยาหารกับเขา ฟาริสีคนนี้อาจจะเป็นผู้ซื่อสัตย์ แต่เขามีความรักน้อยในหัวใจ พระเยซูเจ้าอยากสอนว่า คุณธรรมที่ปราศจากความรักไม่มีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า

